

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **L. D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 8. 2019, č. j. 41 Ad 7/2019 – 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce („stěžovatel“) se u Krajského soudu v Ústí nad Labem domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2019, č. j. MPSV-2019/32072-916, kterým žalovaný zamítl stěžovatelovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ústí nad Labem ze dne 20. 12. 2018, č. j. 309607/18/LT, kterým byla stěžovateli od 1. 11. 2018 odňata dávka péstounské péče – příspěvek na úhradu potřeb dítěte.

[2] Krajský soud v Ústí nad Labem shledal podanou žalobu nedůvodnou, a proto ji zamítl rozsudkem ze dne 29. 8. 2019, č. j. 41 Ad 7/2019 – 30.

[3] Dne 17. 10. 2019 dosavadní zástupkyně stěžovatele, Mgr. Markéta Tillerová, advokátka, doručila Nejvyššímu správnímu soudu blanketní kasační stížnost spolu s vyrozuměním o ukončení zastoupení stěžovatele a s žádostí o ustanovení zástupce stěžovatele.

[4] Nejvyšší správní soud proto vyzval stěžovatele k doložení jeho majetkových a výdělkových poměrů a spolu s výzvou zaslal stěžovateli k vyplnění příslušný formulář.

[5] Stěžovatel však na výzvu nijak nereagoval a rozhodné skutečnosti nedoložil, Nejvyšší správní soud proto jeho žádost o ustanovení zástupce zamítl usnesením ze dne

7. 1. 2020, č. j. 5 Ads 365/2019 – 25, jímž současně vyzval stěžovatele dle § 105 odst. 2 s. ř. s., aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení buď předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Současně soud poučil stěžovatele, že nebude-li uvedený nedostatek ve stanovené lhůtě odstraněn, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne.

[6] Na tuto výzvu, která byla stěžovateli doručena dne 23. 1. 2020, nebylo nijak reagováno.

[7] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[8] Jelikož nedošlo ani přes výzvu soudu k odstranění nedostatku podmínky řízení spočívající v povinném zastoupení stěžovatele advokátem či k doložení dokladů o požadovaném právnickém vzdělání stěžovatele dle § 105 odst. 2 s. ř. s. a pro tento nedostatek nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat, rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 105 odst. 2 a § 120 s. ř. s. o odmítnutí kasační stížnosti.

[9] O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. února 2020

JUDr. Jakub
Camrda
předseda senátu